

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/425/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

15/2016. (II.4.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. szeptember 16-án előterjesztett **panaszát** a 2016. február 4-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést fogantató szerv – Budapest illetékes kerületi Rendőrkapitányságának – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszbeadványt az Országos Rendőr-főkapitányság küldte meg 2015. szeptember 16-án, a panaszossal szemben 2015. augusztus 11-én fogantató rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszbeadványt az Országos Rendőr-főkapitányság küldte meg a Testület részére, melyben tájékoztatták a Testületet, hogy a panaszos panasszal élt a Budapest illetékes kerületi Rendőrkapitányságának (továbbiakban: illetékes rendőrkapitányság) beosztottai által, 2015. augusztus 11-én fogantató rendőri intézkedés ellen. A panaszos kérte, hogy panaszát a Testület vizsgálja ki. A panaszos a panaszlevelét 2015. augusztus 19-én terjesztette elő az illetékes rendőrkapitányságon.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszbeadvány szerint a panaszos panasszal él a törvénytelen fogva tartása és hivatali hatalommal való visszaélés miatt. Továbbá feljelentést kíván tenni M. Gy.-né (a panaszos szomszédja) ellen testi sértés és hamis vád miatt, illetőleg ismeretlen tettes ellen, rendőrségi eljárás illetéktelen, de eredményes befolyásolása miatt, valamint ...sz. azonosító jelvényt viselő rendőrrel szemben szándékos veszélyeztetés miatt. A panaszos továbbá kéri az illetékes rendőrkapitányságot kizárni a további eljárások miatt elfogultság miatt.

A panaszos panasszal él az illetékes rendőrkapitányság beosztottai által 2015. augusztus 11-én foganatosított személyi szabadságot korlátozó és egészségét veszélyeztető intézkedés ellen. Panaszolja továbbá azt, is hogy az őt ért támadás kivizsgálást a rendőrség megtagadta, beismerő vallomás ellenére sem kívánt eljárás kezdeményezni, anyagmintát venni. A panaszos előadta, hogy 2015. augusztus 11-én reggel kilépett az utcára, hogy behozza a kukát, amit nem sokkal azelőtt ürítettek ki. Ekkor a panaszos szomszédja, a F. u. 11. szám alatt lakó M. Gy.-né, hirtelen kiugrott a kb. 2 méterre lévő kapujukból és minden ésszerű indok és előzmény nélkül a panaszos arcába öntött kb. 0,5-1 kilogrammnyi ismeretlen vegyszert, ami a szemét, száját és az egész arcát erősen csípni kezdte. artikulálatlan hangon visította, hogy úgyis „megd*glesz te patkány”. A panaszos azonnal befutott volna a zuhany alá, de az ingét hátulról megragadva próbálta ezt megakadályozni M. Gy.-né. A panaszosnak sikerült a fogás alól kiszabadulni, mely közben az inge elszakadt. A panaszos végül zuhany alá állt, majd azonnal hívta rendőrséget. A rendőrségtől 4 rendőr érkezett 2 autóval, akik látták a nyomokat. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy mi történt, majd átmentek a szomszédba is, ahová a panaszos már nem követte őket. Kb. fél óra elteltével a panaszos lakásába visszatértek, és megkérték a panaszost arra, hogy menjen be velük a rendőrségre, hogy a jegyzőkönyvet aláírják. A panaszos állítása szerint azonban a rendőrségen közölték vele, hogy ő a gyanúsított, mert a szomszédasszony azt mondta, hogy ő csak viccből öntötte a panaszosra a sót, azonban a panaszos megverte őt. Amikor a panaszos még a lakásában tartózkodott hallotta, hogy a szomszédasszony hangosan segítséget kért telefonon keresztül a következő szavakkal: „A szemét patkány szomszédom reggel megverte, és még ő hívta ki a rendőrséget rám, kérlek segíts!

A szomszédasszony valótlan állítása alapján, minden előzmény, meghallgatás nélkül elkezdtek rabosítani a panaszost. A panaszos kérte, hogy hozzanak neki inzulint és ennivalót, melyre azt a választ kapta, hogy „volt már itt sok cukorbeteg, oszt egyik sem d*glött bele”. Majd hosszas könyörgés után kapott 2 dl meleg vizet. A panaszos állítása szerint a rendőr a kezével ellenőrizte a hőfokot. Ezt követően a panaszos olyan rosszul lett, hogy mentőt kellett hívni. A mentő kiérkezésekor a mentősök azt mondták, hogy nincs náluk inzulin, azonban a panaszosnak azonnal szüksége lenne rá, a kórházban már lehet, hogy késő lenne. A rendőr erre megijedt, és érdekes fordulatként elkezdett igazolást írni a fogva tartásról, és szólt a mentősöknek, hogy vihetik a panaszost a kórházba. Ők az épület lépcsőjén megvárták, hogy megérkezzen az inzulin, majd a panaszost nagyon rossz állapotban kórházba vitték. Másnap a az illetékes kerületi ügyésztől telefonon megtudta a panaszos, hogy sem ellene, sem a közveszélyes pszichopata szomszédasszonya ellen nem indult eljárás.

A panaszos állítása szerint a szomszédasszonya korábban többször kiabálta, hogy jó ismerőse van a rendőrségen. A panaszos elfogadhatatlannak tartja, hogy az őt ért atrocitás után segítséget kér, majd a kiérkező rendőrök semmilyen nyomot nem rögzítenek, valamint azt mondják, hogy menjen be jegyzőkönyv aláírása céljából, és utána minden törvényes ok nélkül – a panaszos úgy véli a szomszédasszonya ismeretségére tekintettel – úgy korlátozták a személyi szabadságában, hogy az egészségi állapotát súlyosan veszélyeztették. A panaszos álláspontja szerint ez öncélú erőfitogtatásnak minősül.

A panaszos megjegyezte azt is, hogy a kórházban a cukorszintjét megmérték, és olyan magasnak találták, hogy azonnal infúziót kapott a panaszos, majd stabilizálták állapotát.

A panaszos különösen elfogadhatatlannak tartja azt az eljárást, hogy egy cukorbeteg embertől minden ok nélkül megtagadják, hogy a számára életfontosságú gyógyszeréhez hozzájusson, még akkor is, ha ez tudatlanságból történik.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a az illetékes rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) P. Gy. r. alezredes 2015. november 5-én kelt jelentésében az alábbiakról tájékoztatta a Testületet.

A jelentés szerint 2015. augusztus 11-én a panaszossal szemben foganatosított rendőri intézkedésre állampolgári bejelentés alapján került sor. A rendőri intézkedés jogalapját a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdésében foglaltak szolgálják, mely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A bejelentés alapján rendőri intézkedésre okot adó cselekmény került elkövetésre, rendőri intézkedésre okot adó körülmény merült fel. Ennek megfelelően az illetékes rendőrkapitányság járőrei a helyszínre lettek irányítva, a Budapesti Rendőr-főkapitányság Tevékenység- Irányító Központ ügyelete által. A rendőri intézkedés célja a megzavart közrend helyreállítása volt.

A rendőri intézkedésre a panaszos bejelentése alapján került sor. A rendelkezésre álló bevetési lap alapján, a panaszos 2015. augusztus 11-én 8 óra 8 perckor tett bejelentést a 112 segélyhívó számon, mely szerint a szomszédja leszórta őt valamilyen fehér porral, nagyon csípte, és ezért megmosakodott, addig a szomszédja feltakarította a fehér port a járdáról. A bejelentő fél, hogy veszélyes lehet rá a por. A bejelentő a telefonos bejelentés során elmondta, hogy nagyon régóta rossza a viszonya a szomszédjal, aki most otthon van. A bejelentő elmondta, hogy szemüveges, így a szemébe az ismeretlen porból kevés jutott, az anyag csípte a szemét, így ruhástul beállt a zuhany alá. Jelenleg a por semmiféle hatást nem gyakorol rá, orvost, mentőt nem kér. A panaszos által tett pontos bejelentés nem áll rendelkezésre, és a rendelkezésre álló rövid határidőre tekintettel annak kikérésre nincs mód.

A helyszínre érkező rendőrrjárőr külön-külön meghallgatta mindkét részes felet, majd a kiöntött és később vízzel felőcsolt sóról fényképfelvétel készült. Meghallgatták M. Gy.-nét is. Ezt követően a rendőröknél lévő EDR rádiókészülékkel a szolgálatirányító parancsnokot és Dél-Pest Központot tájékoztatták az általuk tapasztaltakról, valamint a meghallgatott

személyek elmondásáról. Mivel mind a panaszos, mind M. Gy.-né vonatkozásában bűncselekmény gyanúja merült fel az elmondottak alapján, mindkét felet előállították a XVI. kerületi rendőrkapitányságra. A helyszínen a panaszost nyilatkoztatták az egészségügyi ellátás szükségességéről, mire a panaszos úgy nyilatkozott, hogy egészségügyi ellátást nem igényel.

Az Rtv. 13. § (2) bekezdése alapján a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni. A bejelentés alapján a helyszínen intézkedő rendőrök részletes rendőri jelentést készítettek. Mivel a bejelentést a panaszos tette, ezért vélhetően feltételezte és egyfajta elvárásaként realizálódott általa a rendőri intézkedés vonatkozásában, hogy a helyszínre kiérkező rendőrök neki adnak igazat a vitában, és az intézkedés kizárólag M. Gy.-né korábban tanúsított, jogsértő magatartására fog irányulni, azon magatartás jogellenes mivoltának megállapítására fog kiterjedni. Tekintettel azonban arra, hogy M. Gy.-né olyan tartalmú nyilatkozatot tett meghallgatása során, amely alapján a bejelentővel, a panaszossal szemben is felmerült a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, ezért az intézkedés végeztével mindkét felet előállították az illetékes rendőrkapitányságra. Az Rtv. 33. § (2) b) pontja alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. A panaszos azon állítása, miszerint M. Gy.-né jó kapcsolatokkal rendelkezik az illetékes rendőrkapitányságon, valótlán. A helyszínen intézkedő rendőrök az intézkedés során mindvégig objektíven és részrehajlás nélkül jártak el, a hatályos normáknak megfelelően. A panaszos állítását csupán arra alapozza, hogy hallotta a szomszédját, amint több alkalommal hangoztatta, hogy „jó ismerősen van a rendőrségen”. Erre alapozva tényként foglalta a panaszbeadványába azt a feltevést, amelyet ő a szomszédja kijelentéseiből következtetésként levont, holott az a valóságnak nem felel meg.

A panaszos azon álláspontja, miszerint a rendőrök nem tárták fel a körülményeket, nem helytálló, tekintettel a fentebb leírtakra. A panaszos a rendőri intézkedés során sértettként, bejelentőként volt jelen. A rendőri intézkedésre az ő bejelentése alapján került sor. Ilyen helyzetben a panaszos jóhiszeműen elvárta volna, hogy a rendőrök a szomszédjával szemben a törvény erejével és szigorával lépjenek fel, és az általa tanúsított magatartás miatt vonják felelősségre. Tekintettel azonban arra, hogy az intézkedő rendőrjárőrök a helyszínen körültekintően, alaposan jártak el, egy másik a panaszos által elkövetett cselekmény is a tudomásukra jutott, amely tekintetében intézkedési kötelezettség terhelte őket. Ez a körülmény a panaszos terhére értékelendő magatartásvolt, mely szerint M. Gy.-né által elkövetett cselekmény után a panaszos M. Gy.-nét megtámadta, annak magánterületére hívás nélkül behatolt, valamint ő ott tetteleg bántalmazta. Éppen a körültekintő, alapos, részletekre is kiterjedő rendőri intézkedés során felmerült új információkra tekintettel állították elő a panaszost is.

A panaszos előállításának jogalapja az Rtv. 33. § (2) b) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állítja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható. Mivel a helyszíni intézkedés során M. Gy.-né elmondta, hogy miután ő étkezési sóval arcon öntötte a panaszost, saját udvarára követte. M. Gy.-né a kert kaput behajtotta, azonban a panaszos a kezével belökte, mely következtében M. Gy.-né az ingatlan területére beesett. Ezután a panaszos tetteleg bántalmazta őt oly módon, hogy egy alkalommal bal combján megrúgta, majd több alkalommal meg is ütötte. Fentiek alapján a panaszossal szemben felmerült bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, mely előállításra okot adó körülmény. A panaszos előállítása 2015. augusztus 11-én 9 órától 11 óra 15 percig tartott. Előállító helyiségben történő elhelyezésére 10 óra 30 perckor került sor, onnan 11 óra 4 perckor távozott. Az Rtv. 33. § (3) bekezdésére tekintettel, a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a

szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani. A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy a panaszos személyi szabadsága 2 óra 15 percen keresztül volt korlátozva, amely a jogszabály által megengedett maximális idő, 8 óra időtartam vonatkozásában is csekély idő. A panaszos szabadon bocsátásra egészségügyi ellátása érdekében került sor. A rendőri jelentés kitér arra, hogy a panaszos az előállító helyiségben történő elhelyezése, és az előállítás között eltelt időben milyen cselekmények történtek. A panaszos azonnali befogadását megkezdeni nem lehetett, mivel egy másik cselekményből kifolyólag a kapitányságon két főt előállítottak, akiknek a befogadása folyamatban volt, amikor a panaszost a kapitányságra beszállították. A két fő befogadását Cs. B. r. őrm. 9 óra 45 perckor fejezte be. Ezt követően szolgálatváltás történt, majd átvette az előállító őri szolgálatot D. D. r. őrm. A panaszos befogadása 10 órakor vette kezdetét. A panaszost az előállítás okáról a helyszínen tájékoztatták.

A rendelkezésre álló jelentés alapján a panaszossal szemben a helyszínen közölték, hogy M. Gy.-né által elmondottak alapján az illetékes rendőrkapitányságra előállításra került bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt. A helyszínen az előállítását megelőzően vele ruházat átvizsgálást fogantatosítottak, amely során közbiztonságra különösen veszélyes eszköz, vagy szabálysértésből bűncselekmény elkövetéséből származó eszköz nem került elő. A rendőr az intézkedésről jelentést készített, nem jegyzőkönyvet. Amennyiben jegyzőkönyvet vesz fel, akkor annak egy példánya a helyszínen átadásra került az állampolgár részére. Az, hogy a bejelentésről jegyzőkönyv készül egy gyakorinak mondható tévedés, ugyanis a hatóságot az állampolgárok több esetben keresik meg a bejelentésük alapján tett rendőri intézkedésekről készült iratok kikérése céljából, és rendszerint jegyzőkönyvet kérnek a jelentés helyett.

A jelentés szerint a panaszos a rendőri intézkedés helyszínén a rendőrökkel nem közölte, hogy cukorbeteg, azt csupán később, az előállító helyiségbe történő befogadaskor tárta fel. 10 óra 21 perckor az előállító őri feladatokat ellátó D. D. r. őrm. felé szóban közölte, hogy rosszul érzi magát, melege van, émelyeg, amely rosszullet a cukorbetegségére vezethető vissza. D. D. r. őrm. soron kívül jelentette D. L. r. törzssászlós, szolgálatirányító részére, aki 10 óra 24 perckor a Központon keresztül mentőt kért a kapitányság épületéhez. D. L. r. törzssászlós, aki mentő szakápolói végzettséggel rendelkezik, személyesen meghallgatta a panaszost rosszulletére vonatkozóan, mely során a panaszos közölte vele, hogy napi 24 egység inzulinra van szüksége, melyet reggel 9 óra körüli időpontban kellett volna bevennie, azonban erre nem került sor. H. A. be tudná hozni a panaszos részére az inzulint, illetőleg ételmezt, mivel a betegsége miatt speciális ételmisszerre van szüksége. Ezután a panaszos megadta az élettársa telefonos elérhetőségét, melyet D. L. r. törzssászlós többször próbált felhívni, azonban kicsöngés után üzenetrögzítő kapcsolt be. Végül 10 óra 45 perckor sikerült felvenni a kapcsolatot H. A.-val, aki tájékoztatta a panaszos előállításáról, valamint kérte, hogy siessen a panaszos gyógyszerével és egy szendviccsel a rendőrkapitányságra. H. A. közölte, hogy dolgozik, de elindul. Az Országos Mentő Szolgálat munkatársai 10 óra 50 perckor jelentek meg a rendőrkapitányság épületében K. A. mentőtiszt vezetésével. A panaszos vizsgálatát megkezdték, majd tájékoztatta D. L. r. törzssászlóst, hogy a panaszost megfigyelésre a Kistarcsai Flór Ferenc Kórházba fogják szállítani, azonban amennyiben ideér az élettársa az inzulinnal, azt fogják neki beadni. Ezt követően D. L. r. törzssászlós 10 óra 54 perckor felvette a kapcsolatot ismét a panaszos élettársával, akit kért, hogy siessen a kapitányságra, K. A. mentőtiszt befejezte a panaszos kivizsgálását, majd közölte, hogy a vércukor szintjének a beállítása céljából elszállítják. A panaszost egészségügyi ellátása érdekében szabadon

bocsátották 11 óra 15 perckor, ezért meghallgatása az általa elkövetett cselekmény vonatkozásában az illetékes rendőrkapitányságon már nem történt meg.

Az illetékes rendőrkapitányságon nem rendőrségi fogda, hanem előállító helyiség üzemel, amelyben előállító őrri szolgálatot nem állandó jelleggel, hanem ideiglenes őrutasítás alapján látnak el az ezzel a feladattal megbízott rendőrök. Tekintettel arra, hogy az előállító helyiségben ideiglenes jelleggel tartózkodnak, orvosi felszerelés ott nem található, ahogy a rendőrök sem rendelkeznek orvosi végzettséggel. Amennyiben a rendőri intézkedés helyszínén, az előállítását megelőzően a panaszos közölte volna a betegségét, és hogy az intézkedés időpontjában inzulint kell beadnia magának, arra sor kerülhetett volna. A rendőri intézkedés során az intézkedő rendőr lehetőséget adott neki arra, hogy érték tárgyait magához vegye. A panaszos az előállítása során elhelyezése során kitöltött letéti jegyzőkönyvek alapján pénztárcáját, személyes okmányait, valamint cigarettát vett magához, inzulint nem. Az előállítás során kitöltötte a 22/2015. (VI. 10.) BRFK intézkedés 3. számú mellékletét képező Nyilatkozat a fogvatartott személy előállító helyiségbe történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, hozzátartozó értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről nyomtatványon az Egészségügyi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igények részhez „cukorbetegség szénhidrát csökkentett élelmiszer került rögzítésre. A fentiek alapján megállapítható, hogy a panaszos az előállító helyiségbe történő befogadásakor egészségügyi állapotára vonatkozóan nyilatkoztatásra került, amelyet szóban is nyilatkozott, amely nyilatkozata az iraton rögzítésre került. Az irat saját kézjeggyel történő ellátását ezt követően a panaszos megtagadta. A megtagadás tényét két rendőr tanú aláírásával igazolta. Az Rtv. 2. § (1) bekezdésére tekintettel, a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyónbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Amennyiben a panaszos állítása a valóságnak megfelelne, úgy az eljáró rendőrök Magyarország Alaptörvénye 46. cikkében rögzített, a rendőrség részére meghatározott feladatokkal ellentétesen jártak volna el. A rendelkezésre álló adatokból megállapítható azonban, hogy mind D. L. r. törzssászlós, mind D. D. r. őrm. emberségesen és lelkiismeretesen járt el, amikor a panaszos fennálló betegségéből adódó rosszulletet feljük jelezte. D. D. r. őrm.-t azonnal jelentéstételi kötelezettség terhelte a szolgálati előjárója irányába, amit meg is tett, a rendőri jelentés alapján a rosszullet közlésétől számított egy perc elteltével. D. L. r. törzssászlós ezután azonnal mentőt kért a kapitányság épületébe, majd mivel ő is szakápolói végzettséggel rendelkezik, az előállító helyiségbe sietett, ahol személyesen is meghallgatta a panaszost. A panaszos élettárást több alkalommal is próbálta felhívni, azonban ez csupán 10 óra 45 perckor sikerült, amikor is közölte D. L. r. törzssászlós H. A.-val a fennálló helyzetet, és kérte őt, hogy hozza magával a kapitányságra a panaszos inzulinját, valamint speciális élelmiszert. Az a tény, hogy a mentő 30 perc elteltével érkezett a helyszínre, nem róható a rendőrök terhére, hiszen ez tőlük független körülmény. A panaszos maga is leírta a beadványában, hogy az őrzésével megbízott rendőr adott 2 dl meleg vizet, melynek hőfokát a kézfejével ellenőrizte. Amennyiben valóban veszélyeztetni kívánta volna a panaszos életét, egészségét, testi épségét, nem értesített volna soron kívül a szolgálati előjáróját, és ő nem ment volna személyesen meggyőződni a panaszos állapotáról. P. Gy. r. alezredes megállapította, hogy a panaszos őrzésével megbízott rendőr helyesen járt el, a panaszos előállító helyiségbe való befogadásakor nem hibázott, hiszen a panaszos fennálló betegsége nem róható a terhére, továbbá az sem, hogy a panaszos előállítását megelőzően a helyszínen történt rendőri intézkedés során nem közölte betegségét, és inzulin szükségletét. Feltételezhető, hogy M. Gy.-né történt összetűzés következtében olyan felindult, felfokozott állapotba került, hogy egyszerűen elfelejtette, hogy részére gyógyszer szedése szükséges. A panaszos azon kijelentése pedig, mely szerint az őt előállító

rendőr a következő szavakkal illette: „volt már itt sok cukorbeteg, oszt egyik sem d*glött bele”, nem állapítható meg. Mindazonáltal az a panasztól függetlenül megállapítható, hogy az illetékes rendőrkapitányság előállító helyiségében a panaszost megelőzően is került már elhelyezésre cukorbetegségben szenvedő személy, azonban azok közül senki sem volt veszélyeztetve. Korábban is előfordult már, hogy gyógyszer hiányában egészségügyi ellátás vált indokolttá egy-egy előállított személynek, azonban azokban az esetekben is a jelen ügygel megegyezően értesítették az Országos Mentőszolgálatot. A kialakult gyakorlat az, hogy a betegségben szenvedő előállítottakra, amennyiben jelzi a betegségét, az előállító őr kiemelt figyelmet fordít, állapotáról rendszeresen érdeklődik. Ha az előállított rosszul éreztette magát, az őr soron kívül jelentést tesz elöljárója részére, aki szükség esetén intézkedik az Országos Mentőszolgálat értesítéséről.

A panaszos az intézkedés során nem lépett fel támadólag az intézkedő rendőrökkel szemben, illetőleg M. Gy.-né sem bántalmazta a rendőrök jelenlétében. Együttműködő magatartásra utal, hogy vele szemben előállítása során kényszerítő eszközt nem alkalmaztak. Az illetékes rendőrkapitányság épületében befogadása során „megmakacsolta” magát, amely magatartás megállapítható abból, hogy az előállító helyiségbe történő befogadaskor kitöltendő nyilatkozatok aláírását megtagadta.

A panaszossal, illetőleg M. Gy.-nével szemben az illetékes rendőrkapitányság Bűnügyi Osztályán eljárás van folyamatban. A panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján állították elő. A bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatti előállítás esetében az alapos gyanú az, ami miatt az előállításra sor került. A bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatti előállítás ugyan magával von büntető feljelentést, azonban annak lefolytatása nem szükségszerűen realizálódik továbbiakban eljárásban. A bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt történő előállítás esetén az intézkedő rendőr a helyszínen tapasztalt körülmények összességének értékelése során dönt az előállítás mellett, amely nem feltétlenül jelenti azt, hogy ott valóban bűncselekmény elkövetése történt, elegendő, ha a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerül. A rendőri intézkedést követően a személyi szabadságukban korlátozott személyek meghallgatásuk során tehetnek olyan közlést, amely nyomán a hatóság új információkhoz jut, melyek a rendőri intézkedés helyszínén és időpontjában nem álltak rendelkezésre. Ilyen közlés alapján megállapíthatja például azt, hogy az elkövetett cselekmény nem bűncselekmény, hanem csupán szabálysértés. Ugyanúgy megállapítást nyerhet az is, hogy habár történt bűncselekmény nem közvédas, nem hivatalból üldözendő, hanem a sértett erre irányuló nyilatkozata alapján van helye az eljárás megindításának.

A helyszínre érkező járőrök a tettlegességet a két fél között nem észlelték. Amikor a helyszínre érkeztek, a panaszos a szeméből kimosta a beleszórt sót, valamint M. Gy.-né a járdát felloccsolta. Az intézkedés során a két fél részéről tettlegességre nem került sor sem egymás, sem a rendőrök irányába. A helyszínen meghallgatták a részes feleket, a felloccsolt járdáról fényképfelvételek készültek. Meghallgatták M. Gy.-t, aki M. Gy.-né férje. Elmondta, hogy a felesége, valamint a panaszos között történeteket nem látta és nem is hallotta, mert a fürdőszobában tartózkodott. A két fél vonatkozásában bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel.

P. Gy. r. alezredes, osztályvezető eljárása során megállapítást nyert, hogy a panaszos életét, egészségét, testi épségét, sem a rendőri intézkedés helyszínén, sem a rendőrkapitányság épületében sem szándékosa, sem gondatlanságból a rendőrség hivatásos állományú tagjai nem veszélyeztették. A fellépő „kellemetlenséget” a panaszos idézte elő saját gondatlan

cselekményével. A rendőri intézkedést megelőzően olyan magatartást tanúsított, amely alapján előállítása vált indokolttá. Még az intézkedés helyszínén lehetősége volt, hogy a számára szükséges dolgokat magához vegye. A panaszos azonban az inzulint nem vitt magával, csupán pénztárcáját, cigarettát. Ezzel a cselekményével a saját gondatlanságából fakadóan ő maga veszélyeztette életét, egészségét, nem pedig az intézkedő rendőrök. P. Gy. r. alezredes, osztályvezető megállapította, hogy a panaszos egészségi állapotának romlása, majd egészségügyi ellátásának szükségessége, indokoltsága nem róható az őrzésével megbízott rendőr terhére. Az őrzésével megbízott rendőr azzal, hogy a panaszos első jelzésére soron kívül értesítette a szolgálati elöljáróját, rajta keresztül pedig az Országos Mentőszolgálatot, a panaszos állapotában romlást nem idézett elő. A panaszos vércukor szintjének helyreállítására a szolgálatirányító parancsnok minden szükséges intézkedést megtett. Tekintettel arra, hogy a panaszos élettársa már az illetékes rendőrkapitányság épületéhez úton volt az inzulinnal és speciális ételmiszerrel, valamint a mentőszolgálat egy gépjárműve is úton volt már, a panaszos szolgálati gépjárművel történő elmozdítása hibás nem megalapozott döntés lett volna.

2) Az előállítás végrehajtásáról/ kényszerítő eszköz alkalmazásáról szóló jelentés szerint a panaszost 2015. augusztus 11-én 9 órakor vonták intézkedés alá, amelynek keretén belül az Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerint igazoltatták, az Rtv. 31. § (1) bekezdése szerint, mint személyi szabadságában korlátozott személyt átvizsgálták és végezetül az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pont alapján előállították. Vele szemben kényszerítő eszközt nem alkalmaztak.

A rendőri intézkedés alapjául szolgáló esemény rövid leírása szerint S. M. r. törm.-t a fenti napon 8 óra 25 perckor gépkocsizó járőrszolgálat teljesítése során arra utasították, hogy jelenjen meg a Budapest F. utca 13. szám alatt, mivel bejelentést tett a panaszos, hogy szomszédja kifigyelte őt az utcán, és fehér port szórt az arcába. Mentőt nem kért. S. M. r. törm. a helyszínen 8 óra 35 perckor jelent meg, ahol a panaszos fogadta. A panaszos elmondta, hogy 8 óra körüli időben a háza előtt kihelyezett kukát szerette volna bevinni az udvarára, azonban ekkor arra lett figyelmes, hogy a szomszédja, M. Gy.-né egy kék dobozból kb. fél kg. tömegű fehér porszerű anyagot öntött felé, mely arcát és a ruházatát találta el. A cselekmény közben M. Gy.-né azt kiáltotta: „megd*glesz te szemét!”. A panaszos elmondta, hogy a cselekményt követően megijedt, továbbá a por csípte a szemét, ezért beszaladt a házba kimosni a szemét, és átöltözni, majd értesítette a rendőrséget. Elmondása szerint a cselekmény közterületen történt, a rendőrség kiérkezéséig M. Gy.-né felloccsolta a járdát, így a por nagy része eltűnt. A panaszos tájékoztatta a rendőröket arról, hogy a szomszédjával 20 éve haragos viszonyban áll, továbbá hozzátette, hogy 2015. augusztus 6-án egy levelet kapott a szomszédjától, mely a következőket tartalmazza: „Ide figyelj te homo sapiens, ha az vagy ha még egyszer lek*rvázol, a pofon nem marad el, de a kocsid kereke sem fogja megúszni, és mehatsz a rendőrségre, jól jegyezd meg.” Ezt követően S. M. r. törm. megtekintette a levelet, melyről fényképfelvételt is készített. Továbbá S. M. r. törm. úgy tapasztalta, hogy F.u. 13. szám előtt a járda nedves volt, idegen fehér színű anyag volt rajta. A panaszos kérdésre elmondta, hogy továbbra sem kér mentőt a helyszínre.

Ezt követően S. M. r. törm. meghallgatta M. Gy.-né, aki elmondta, hogy valóban rossz viszony van közte és a panaszos között, továbbá elmondta, hogy 3 napja volt rendőri intézkedés mivel a szomszédja őt a kerítésen keresztül sértegette, ezért ő lelocsolta vízzel. M. Gy.-né tájékoztatta a rendőröket arról, hogy mivel őt a szomszédja „lek*rvázta”, ezért aznap reggel egy tálkába étkezési só tét, hogy leöntse vele. Látta, ahogyan a panaszos a kukát húzza be az utcáról, M. Gy.-né kiment és felé öntötte a só t, ami elmondása szerint nem találta

el. Ezt követően visszalépett tekére, épp a kaput hajtotta, amikor a panaszos a kaput kézzel benyomta, mely következtében M. Gy.-né az ingatlan területére beesett. Ezután a panaszos egy alkalommal bal combon rúgta, valamint ahogy próbált felállni belekapaszkodott és a jobb vállát a panaszos kezével megszorította. M. Gy.-né elmondta, hogy úgy emlékszik többször megütötte őt a panaszos, ő pedig úgy próbált védekezni, hogy a panaszos lágyékát fogta. A dulakodás részleteiről részletesen nem tudott beszámolni, mivel izgatott állapotban volt. Annyit közölt még M. Gy.-né, hogy a panaszos szidalmazta őt, és ő a meglepődéstől kiáltani is elfelejtett. A dulakodást követően a panaszos távozott a saját házába, ezután vízzel felocsolta a sót.

S. M. r. törm. megjegyezte, hogy M. Gy.-nén felületi sérülést nem észlelt, mentőt nem kért a helyszínrre. M. Gy.-né bevallotta, hogy valóban dobott a panaszos postaládájába egy levelet, melyen felszólította a panaszost, hogy a továbbiakban ne sértegesse őt, mert az autója kerekei fogják bánni.

Ezt követően S. M. r. törm. a helyszínen meghallgatta M. Gy.-t, aki közölte, hogy az esetből nem látott és nem hallott semmit, mivel a fürdőszobában tartózkodott.

Ezután S. M. r. törm. ismét meghallgatta a panaszost, aki elmondta, hogy nem történt verekedés, miután szomszédja leöntötte sóval, épp indult vissza a lakásába, még a kapu előtt az utcán tartózkodott, amikor M. Gy.-né belekapaszkodott az ingébe, hogy visszatartsa, amely el is szakadt.

S. M. r. törm. a történeteket jelentette, illetve a helyszínrre erősítést kért előállítás céljából. Majd 9 órakor a panaszossal és M. Gy.-nével közölte, hogy garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt az illetékes rendőrkapitányságra előállítja mindkettőjüket, melyet megértettek, továbbá jogaikról és panasztételi lehetőségükről szóban tájékoztatta őket, melyet szintén tudomásul vette. S. M. r. törm. a panaszoson ruházátvizsgálatot hajtott végre, mely során közbiztonságra különösen veszélyes eszközt, valamint bűncselekményre utaló eszközt, tárgyat nem talált. A panaszossal és M. Gy.-nével közölte, hogy a szükséges értékeiket vegyék magukhoz, mely során a panaszos személyi igazolványát, pénztárcáját, cigarettáját vette magához. S. M. r. törm. megjegyezte, hogy ekkor a panaszos nem közölte, hogy cukorbeteg, valamint azt, hogy inzulinra van szüksége. A tagállomás megérkezéséig mindkét személlyel az utcán tartózkodott S. M. r. törm., mely során M. Gy.-né kertkapuja mögött volt egy kb. 40 cm vastagságú vas darab, amelyre ennyit mondott „ezt kellett volna használnom”. Az intézkedés során mindkét fél közölte, hogy a későbbiekben feljelentést kívánnak tenni egymás ellen az elmúlt napokban és reggeli órákban keletkezett sérelmeik miatt.

Mind ezután mindkét személyt a tagállomás segítségével 9 óra 30 perckor a XVI. kerületi Rendőrkapitányságra szállították, majd odaérve D. L. r. tzs.-nek sérülés és panaszmentesen átadta. Majd D. L. r. tzs. arra utasította S. M. r. törm.-t, hogy a panaszost az előállító helyiségben kell elhelyezni, előállító őrnök D. D. r. őrm.-t nevezte ki. A panaszos azonnali befogadását nem lehetett megkezdeni, mivel másik két személy befogadása éppen zajlott. másik két személy előállítóba történő befogadása 9 óra 45 perckor ért véget, majd szolgálatváltás történt, ezt követően 10 órakor kezdte meg D. D. r. őrm. a panaszos befogadását. A befogadás során a panaszost nyilatkoztatták a jogszabályban meghatározottak alapján, mely alapján kérte élettársa értesítését, élelmet viszont nem. A panaszos az előállítóba történő befogadás közben 10 óra 21 perckor D. D. r. őrm.-rel közölte, hogy rosszul érzi magát, émelyeg, mivel cukorbeteg, illetve melege van, ezért mentőt kért. D. D. r. őrm. a

történeteket 10 óra 22 perckor jelentette D. L. r. alezredes szolgálatirányító parancsnoknak, aki 10 óra 24 perckor Dél-Pest Központon keresztül mentőt kért a helyszínre, ezt követően tekintettel arra, hogy mentő szakápolói végzettséggel is rendelkezik, 10 óra 28 perckor személyesen is meghallgatta a panaszoszt. A panaszos közölte vele, hogy annyira nincs rosszul, napi 24 egység inzulinra lenne szüksége, melyet 9 óra körüli időben kellett volna bevennie, azonban elmondta, hogy amennyiben élettársa H. A. behozná, az is megfelelne neki és nem lenne szüksége mentőre. A panaszos arra a kérdésre, hogy miért nem kér ételmezt, elmondta, hogy speciális szendvicsekre van szüksége a vércukra miatt, melyet élettársa tudna behozni. Ezután a panaszos vizet ivott, és megmosakodott, majd az általa megadott telefonszámot D. L. r. alezredes 3 alkalommal próbálta hívni, mely sikertelen volt, a kicsengést követően üzenetrögzítő jelentkezett be. Ezt követően D. L. r. alezredes értesítette D. D. r. őrm.-t az értesítés sikertelenségéről, majd M. Gy. megadott egy telefonszámot, amelyen keresztül sikerült 10 óra 45 perckor felvenni a kapcsolatot a H. A.-val, akit D. L. r. alezredes tájékoztatott a panaszos előállításáról, továbbá kérte, hogy hozzon be inzulin beadásához szükséges eszközt, valamint szendvicset, melyre azt válaszolta H. A., hogy dolgozik, de hamar oda tud érní. Ezt követően 10 óra 50 perckor jelentek meg a mentők K. A. mentőtiszt vezetésével, majd elkezdte a panaszos vizsgálatát, majd közölte, hogy feltehetőleg kórházba szállítják megvizsgálásra, továbbá célszerű volna, ha a saját inzulinját használná a panaszos. Ezután D. L. r. alezredes ismét felvette a kapcsolatot H. A.-val, akit tájékoztatott arról, hogy mihamarabb érkezzen meg az inzulinnal, mert akkor a mentő a kapitányságon megvárja. Miután K. A. mentőtiszt befejezte a panaszos vizsgálatát közölte, hogy magas vércukor szint miatt kórházba szállítják, hogy beállítsák a vércukor szintjét. A panaszoszt 11 óra 15 perckor sérülésmentesen, azonban panasszal szabadon bocsátották. A panaszos sérelmezte, hogy nem jutott hozzá inzulinjához és rosszul érzi magát. Az igazoláson embertelen bánásmódot írt a panasz okához.

3) Az előállítás végrehajtásáról szóló parancsnoki jelentés a panaszos Rtv. 29. § (1) bekezdés 1) pontja szerinti igazoltatását, az Rtv. 31. § (1) bekezdés szerinti átvizsgálását, az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerinti előállítását jog – és szakszerűnek, valamint az Rtv. 15. §-a alapján arányosnak értékelte.

4) Az előállítás idejéről szóló igazolás szerint a rendőrség igazolta, hogy a panaszos személyi szabadságát az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja alapján korlátozták a XVI kerületi Rendőrkapitányság épületében, ahol a panaszos 2015. augusztus 11-én 9 órától 2015. augusztus 11-én 11 óra 11 percig tartózkodott.

A panaszos aláírásával hitelesítetten kijelentette, hogy az előállítás időtartama alatt sérülése nem keletkezett, azonban panaszja igen. A panaszos embertelen bánásmód miatt tett panaszt.

5) A rendőrség mellékelte az előállítással kapcsolatos panaszosi nyilatkozatokat.

A panaszos kijelentette, hogy az előállító helyiségbe történő befogadásakor az általa értett nyelven szóban és írásban kapott tájékoztatókból megismerte az előállított személyek jogait és kötelezéseit, azok gyakorlásának módját, illetőleg jogorvoslati lehetőségeit. A panaszos kijelentette továbbá, hogy átvette a „Tájékoztató az előállított/elővezetett személy jogairól, kötelezettségeiről, valamint az előállító helyiség rendjéről” című tájékoztatót, illetőleg a „Tájékoztató a fogvatartottak részére jogorvoslati lehetőségekről” című tájékoztatót.

A panaszos kijelentette, hogy egészségügyi állapotból adódó különleges étkezési vagy egyéb igényei kapcsán, hogy cukorbeteg és szénhidrát csökkentett ételkészlet, továbbá vallásgyakorlásához kapcsolódó különleges igényei sincsenek. A panaszos kijelentette, hogy dohányzik. A panaszos élettársa, H. A. kiértékelését kérte. A panaszos azonban ezen nyilatkozatait nem volt hajlandó aláírni.

A fogvatartott étellel történő ellátásáról kiállított nyilatkozat szerint, a panaszos kijelentette, hogy 5 órát meghaladó fogva tartása esetén a részére adható ételkészlet nem kéri, azonban ezen nyilatkozatát sem volt hajlandó aláírni.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet a rendőrség szolgálati szabályzatáról (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszosok kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A panaszos sérelmezi a törvénytelen fogva tartását, álláspontja szerint a személyi szabadságában minden jogalap nélkül korlátozták, illetőleg a fogva tartása során az egészségét veszélyeztették, hiszen minden ok nélkül megtagadták tőle, hogy a számára életfontosságú gyógyszeréhez hozzájusson. A panaszos kifogásolja továbbá a gyanúsítást, illetőleg azt, hogy az őt ért támadás kivizsgálását a rendőrség megtagadta. A panaszos ezen felül sérelmezi azt, hogy a rendőrök félretájékoztatták a helyszínen, illetőleg a panaszos úgy véli, hogy az illetékes rendőrkapitányság elfogultság miatt nem vizsgálta ki a körülményeket, illetőleg nem indított eljárást a panaszos szomszédja ellen, mivel a szomszédja többször is hangoztatta, hogy jó ismerősei vannak a rendőrségen.

1) A Testület elsőként panasz eljárásban megvizsgálta, hogy mely panaszosi sérelmek kivizsgálásra terjed ki a hatásköre.

A panaszos kifogásolta, hogy őt bűncselekmény elkövetésével gyanúsították meg, továbbá a panaszos feljelentést kíván tenni M. Gy.-né ellen testi sértés és hamis vád miatt, továbbá ismeretlen tettes ellen a rendőri eljárás befolyásolása miatt, illetőleg ..... sz. azonosító jelvény viselő rendőrrel szemben szándékos veszélyeztetés miatt.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

– a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

– a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

– a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása,

tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint, akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette – választása szerint – panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez, vagy kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálják el.

A Testület hatásköre vizsgálatánál, az Rtv. fentebb idézett rendelkezései mellett figyelemmel volt a legfőbb ügyész helyettesének NF.8380/2010/8-I. sz. alatti, 2010. október 7-én kelt, a testületi hatáskör kérdésében írt levelére, amely szerint a Be. 196. §-a szerint panasz „célja a nyomozás során a hatékony jogorvoslat lehetőségének biztosítása a nyomozó hatóság vagy az ügyész határozatába (Be. 169. §) nem foglalt döntésével, intézkedésével (pl. gyanúsítás közzlése) szemben, vagy az intézkedés elmulasztása miatt. A panaszt a büntetőeljárás szabályai szerint kell elbírálni”. Ezért a legfőbb ügyész helyettes a Be. 60. §-ának (1) bekezdésében és a 77. §-ának (2) bekezdésében írt, a büntetőeljárás során végzett eljárási cselekmények általános alapelvei mellett is úgy véli, a Be. 196. §-ában foglalt panasz a büntetőeljárási törvényben szabályozott intézkedés alkalmazásának elrendelése, vagy az intézkedésről való döntés elmulasztása miatti jogsérelem esetén terjeszthető elő.

Az Rtv. IV., V., VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértésével, intézkedéssel vagy annak elmulasztásával, illetve a kényszerítő eszköz alkalmazásával összefüggő jogsérelem elbírálása – függetlenül attól, hogy milyen eljárásban kerül rá sor – az Rtv. 92 – 93/B. §§-ok tekintendők irányadónak, amennyiben a sérelem tárgya a rendőr magatartása, az intézkedés kiválasztásának és foganatosításának a módja.

Az ügyész tehát a nyomozó hatóság által foganatosított (vagy elmulasztott) eljárási cselekmény megalapozottságát, a büntetőeljárási törvénynek megfelelő voltát vizsgálhatja, abban azonban nem foglalhat állást, hogy a végrehajtás módja az Rtv. rendelkezéseinek megfelelt-e.

A gyanúsítás a rendőrség nyomozati tevékenysége kapcsán végrehajtott intézkedése kapcsán jelzi a Testület, hogy a Be. 195. § (1) bekezdésére figyelemmel a panaszosnak lehetősége volt panaszt előterjeszteni a gyanúsítással szemben, hiszen a Be. jelen szakasza értelmében a közléstől van lehetősége az érintetteknek a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élni.

A panaszbeadvány azon részével kapcsolatban, mely szerint a panaszos feljelentést kíván tenni a Testület jelzi, hogy büntetőeljárás lefolytatására, büntetőjogi felelősség megállapítására, büntetőjogi szankció megállapítására nincs hatásköre, hiszen a büntetőeljárás lefolytatása a nyomozó hatóság, illetőleg a büntető bíróság hatáskörébe, valamint a büntetőjogi felelősség megállapítása, szankció kiszabása büntető bíróság hatáskörébe tartozik a Be. alapján.

A fentiekből következik, hogy a Testületnek nincs hatásköre annak megítélésére, hogy a panaszos elkövetett-e a bűncselekményt, továbbá a gyanúsítás jogszerűségét megvizsgálni. Továbbá a Testületnek nincs hatásköre a panaszos feljelentése alapján büntetőeljárást lefolytatni. A Testület ellenben vizsgálatának tárgyává tette a rendőrök intézkedési kötelezettségét, a panaszos előállítását, valamint előállításának körülményeit, továbbá a részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogást, illetőleg a rendőrök tájékoztatási kötelezettségét.

IV.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz, IV. cikkében foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként a rendőrök intézkedési kötelezettségét vizsgálta meg, hogy az adott történeti tényállás alapján kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában vonták-e intézkedés alá a panaszost.

A panaszos elmondta, hogy 2015. augusztus 11-én reggel kilépett az utcára, hogy behozza a kukát, amit nem sokkal azelőtt ürítettek ki. Ekkor a szomszédasszony, a F. u. 11. szám alatt lakó M. Gy.-né, hirtelen kiugrott a kb. 2 méterre lévő kapujukból és minden ésszerű indok és előzmény nélkül a panaszos arcába öntött kb. 0,5 -1 kg ismeretlen vegyszert, ami a szemét, száját és az egész arcát erősen csípi kezdte. Artikulálatlan hangon visította, hogy úgyis „megd*glesz te patkány”. A panaszos azonnal befutott volna a zuhany alá, de az ingét hátulról megragadva próbálta megakadályozni M. Gy.-né. A panaszosnak sikerült a fogás alól kiszabadulni, mely közben az inge elszakadt. A panaszosnak végül sikerült a zuhany alá jutnia, majd zuhanyzás után azonnal hívta rendőrséget. A rendőrségtől 4 rendőr érkezett 2 autóval, akik látták a nyomokat. A panaszos elmondta a rendőröknek, hogy mi történt, majd átmentek a szomszédba is, ahová a panaszos már nem követte őket. Kb. fél óra elteltével a panaszos lakásába visszatértek, és megkérték a panaszost arra, hogy menjen be velük a rendőrségre, hogy a jegyzőkönyvet aláírják.

A rendőrség elmondása szerint a rendőri intézkedésre a panaszos bejelentése alapján került sor. A panaszos 2015. augusztus 11-én 8 óra 8 perckor bejelentést tett a 112-es segélyhívó számon, mely szerint a szomszédja leszórta őt valamilyen fehér porral, nagyon csípte, és ezért megmosakodott, addig a szomszédja feltakarította a fehér port a járdáról. A bejelentő fél, hogy veszélyes lehet rá a por. Elmondta továbbá azt is, hogy nagyon régóta rossza a viszonya a szomszédal, aki most otthon van. A panaszos megjegyezte azt is, hogy szemüveges, így a szemébe az ismeretlen porból kevés jutott, az anyag csípte a szemét, így ruhástul beállt a zuhany alá. Jelenleg a por semmiféle hatást nem gyakorol rá, orvost, mentőt nem kér. Ezt követően a rendőrség 8 óra 25 perckor jelent meg a helyszínen, ahol meghallgatták mindkét felet, a panaszost, illetőleg a szomszédját, továbbá annak férjét is. Az intézkedő rendőr a helyszínen fényképfelvételeket készített a járdára kiöntött, majd később vízzel felloccsolt étkezési sóról. A bejelentés alapján rendőri intézkedésre okot adó körülmény merült fel.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdése szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességnek időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A (2) bekezdés szerint a magánérdek védelme a törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. Jelen rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 9. §-a egészíti ki azzal, hogy a rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki, vagy helyszíni bírság kiszabása helyett – ha a szabálysértési eljárásról szóló törvényben megállapított feltételek fennállnak – szóbeli figyelmeztetést alkalmaz.

A panaszos és a rendőrség által elmondott információk egybeesnek tekintetben, hogy a rendőrség a helyszínen a panaszos bejelentésére jelent meg. Amikor a rendőrök megérkeztek a helyszínre, meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy a szomszédja M. Gy.-né egy kék színű dobozból kb. fél kg ismeretlen fehér port öntött felé, mely a panaszos arcát, illetőleg ruházatát találta el. A panaszos elmondta azt is, M. Gy.-né mind eközben azt kiabálta „megd*glesz te szemét!”. Előadta, hogy a por csípte a szemét, ezért beszaladt a házba kimosni, és átöltözni, majd ezt követően értesítette a rendőrséget. Az intézkedő rendőr kérdésére a panaszos azt felelte nem kér mentőt a helyszínre. Ezt követően rendőrök meghallgatták M. Gy.-né, aki elmondta, hogy valóban rossz viszonyban áll a panaszossal, mivel a panaszos sokszor szidalmazza őt. Aznap látta, ahogyan a panaszos a kukát húzza be az utcáról, M. Gy.-né kiment és felé öntötte a sót, ami elmondása szerint nem találta el. Ezt követően visszalépett tekére, épp a kaput hajtotta, amikor a panaszos a kaput kézzel benyomta, mely következtében M. Gy.-né az ingatlan területére beesett. Ezután a panaszos egy alkalommal bal combon rúgta, valamint ahogy próbált felállni belekapaszkodott és a jobb vállát a panaszos kezével megszorította. M. Gy.-né elmondta, hogy úgy emlékszik többször megütötte őt a panaszos, ő pedig úgy próbált védekezni, hogy a panaszos lágyékát fogta.

A telefonos bejelentés egyrészt felvethette a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 164. §-ába ütköző testi sértés bűncselekményét, mely szerint:

- (1) Aki más testi épségét vagy egészségét sérti, testi sértést követ el.
- (2) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon belül gyógyul, az elkövető könnyű testi sértés vétsége miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (3) Ha a testi sértéssel okozott sérülés vagy betegség nyolc napon túl gyógyul, az elkövető súlyos testi sértés büntette miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (4) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértést
- aljas indokból vagy célból,
  - védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére, illetve
  - a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére követik el.
- (5) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a könnyű testi sértés maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást okoz.
- (6) A büntetés egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztés, ha a súlyos testi sértést
- aljas indokból vagy célból,
  - védekezésre vagy akaratnyilvánításra képtelen személy sérelmére,
  - a bűncselekmény elhárítására idős koránál vagy fogyatékoságánál fogva korlátozottan képes személy sérelmére,
  - maradandó fogyatékoságot vagy súlyos egészségromlást okozva,
  - különös kegyetlenséggel követik el.
- (7) Aki a (3) vagy (6) bekezdésben meghatározott bűncselekményre irányuló előkészületet követ el, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (8) A büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a testi sértés életveszélyt vagy halált okoz.
- (9) Aki a súlyos testi sértést gondatlanságból követi el, vétség miatt
- a (3) bekezdésben meghatározott esetben egy évig,
  - a (6) bekezdés b)-c) pontjában meghatározott esetben három évig,
  - életveszélyes sérülés okozása esetén egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (10) A (2) bekezdésben meghatározott bűncselekmény csak magánindítványra büntethető.

A bejelentés továbbá felvethette a Btk. 339. §-ába ütköző garázdaság vétségét, mely szerint:

- (1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.
- (2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot
- csoportosan,
  - a köznyugalmat súlyosan megzavarva,
  - fegyveresen,
  - felfegyverkezve vagy
  - nyilvános rendezvényen követik el.

A fentiekben kifejtettek alapján a bejelentésben közölt információk, nevezetesen az, hogy a panaszoszt megtámadta a szomszédja, mely során ismeretlen fehér porral leöntötte őt, a por a szemét és a ruházatát találta el. Továbbá közölte a panaszos, hogy ez az anyag veszélyes lehet rá, mivel csípte a szemét. Ezen cselekmények felvethették jogellenes cselekmények, a panaszos sérelmére történő elkövetését. Az, hogy a panaszos ezen információkat a rendőrség tudomására hozta a Testület véleménye szerint a rendőrség oldalán intézkedési

kötelezettséget keletkeztetett, hiszen ki kellett mennie a rendőröknek a helyszínre és meg kellett győződniük arról, hogy valóban a két említett jogellenes cselekményt a bejelentő sérelmére követték-e el, mikor és kik. Hiszen a szükséges intézkedéseket a cselekmények elkövetése esetén a rendőrségnek, tekintettel arra, hogy bűnüldöző és közrendvédelmi hatóságként (is) funkcionál a rendőrség haladéktalanul meg kellett tennie a jogellenes helyzet megszüntetése érdekében. Emiatt a Testület álláspontja szerint a rendőrség kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jelent meg a bejelentés helyszínén és kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga.

A fentiekben ismertetettekre tekintettel nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető joga az intézkedés kezdeményezése kapcsán.

b) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a rendőrség hogyan tett eleget az intézkedési kötelezettségének, hiszen a panaszos álláspontja szerint a rendőrök a helyszínen nem intézkedtek, hiszen őt ért támadás kivizsgálását a rendőrség megtagadta.

A rendőrség tájékoztatása szerint a helyszínre 2015. augusztus 11-én 8 óra 35 perckor érkeztek meg a járőrök, akik a helyszínen tájékoztak, mely keretében meghallgatták a panaszost, illetőleg M. Gy.-nét. A helyszínen a rendőrök fényképfelvételt is készítettek a panaszos által felmutatott levélről, illetőleg a járdán lévő só maradványokról.

A Testület gyakorlata alapján az intézkedési kötelezettség elmulasztásával összefüggésben akkor kerül sor a panaszos alapvető joga – mégpedig általában a tisztességes eljáráshoz fűződő jog – sérelmének megállapítására, ha a rendőr valamely, az adott helyzetben nyilvánvalóan szükséges, az ügy szempontjából lényeges intézkedést nem tett meg a kérdéses ügyben.

A fentebb kialakított történeti tényállás során megállapítást nyert, hogy a rendőrség a telefonos hívás hatására 8 óra 35 perckor jelent meg a helyszínen annak érdekében, hogy az Rtv. 13. § alapján keletkező intézkedési kötelezettségének eleget tegyen. Ennek keretén belül tájékozódott a helyszínen, meghallgatta a panaszost, majd a másik felet M. Gy.-nét, továbbá M. Gy.-t is. Ezt követően mivel mind a panaszos, illetőleg mind M. Gy.-né vonatkozásában bűncselekmény elkövetésének gyanúja merült fel az általuk elmondottak alapján, így mindkét felet előállították az illetékes rendőrkapitányságra. Az Rtv. 13. § szerinti kötelezettségnek a rendőrök a jelentések alapján eleget tettek, hiszen a rendőröknek kötelességük volt e körben az alapvető helyszíni vizsgálatokat megtenni, meghallgatni a panaszost illetve a szomszédját. Mivel ezen kötelezettségeit a rendőrség teljesítette a helyszínen, ezért a Testület álláspontja szerint a rendőrség nem mulasztott az intézkedési kötelezettsége kapcsán, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

A Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

2) A Testület ezt követően a panaszos előállítását vizsgálta meg.

a.) Az előállítás jogalapja tekintetében a következő megállapításokat teszi.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszost az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja alapján állították elő.

Az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontja szerint a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A rendőrség tájékoztatása szerint, a helyszíni intézkedés során M. Gy.-né meghallgatása alkalmával elmondta, hogy miután ő étkezési sóval arcon öntötte a panaszost, saját udvarára követte. M. Gy.-né a kert kaput behajtott, azonban a panaszos a kezével belökte, mely következtében M. Gy.-né az ingatlan területére beesett. Ezután a panaszos tetteleg bántalmazta őt oly módon, hogy egy alkalommal bal combján megrúgta, majd több alkalommal meg is ütötte. Fentiek alapján a panaszossal szemben felmerült bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, mely előállításra okot adó körülmény. A panaszos előállítása 2015. augusztus 11-én 9 órától 11 óra 15 percig tartott.

Az Rtv. 33. § (1) és (2) bekezdése taxatíve sorolja fel az előállítás okait, amelyek közül az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben (valamint valamennyi egyéb rendőrségi dokumentumban) az intézkedő rendőrök a panaszos előállítása indokaként az Rtv. 33. § (2) bekezdésének b) pontját jelölték meg, amely alapján a rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt, aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható.

A Testület a megjelölt előállítási okra figyelemmel azt vizsgálta, hogy a konkrét helyzetben felmerült-e valamely bűncselekmény elkövetésének olyan szintű gyanúja, amely folytatása esetén elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra.

A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátott dokumentumokban egyöntetűen a Btk. 339. §-ába ütköző garázdaság vétségét jelölte meg az előállítás foganatosításának alapjául szolgáló okként, mely szerint:

(1) Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

- a) csoportosan,
- b) a köznyugalmat súlyosan megzavarva,
- c) fegyveresen,
- d) felfegyverkezve vagy
- e) nyilvános rendezvényen követik el.

Jelen ponton a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik –, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki. A fentiek alapján a Testület azt vizsgálta, hogy a panaszos részéről a bűncselekmény elkövetésének gyanúja felmerülhet-e. Ezzel összefüggésben a Testület fontosnak tartja hangsúlyozni: nem abban a kérdésben foglal állást, hogy a panaszos elkövette-e a bűncselekményt avagy sem, hanem csupán abban, hogy az

adott helyen és időben rendelkezésére álló adatok alapján a rendőr gondolhatta-e azt, hogy a panaszossal szemben felmerül a bűncselekmény elkövetésének (a megalapozott gyanú szintjénél) alacsonyabb fokú gyanúja. Amennyiben igen, úgy a rendőri intézkedés akkor is jogszerű lehet, ha utóbb a nyomozás azt állapítja meg, hogy az érintett nem követett el bűncselekményt, vagy a bűncselekmény elkövetése nem bizonyítható.

A Testület megállapítása szerint M. Gy.-né által a bejelentésre kikerkező rendőrökkel közölt információk felmerült a panaszossal szemben bűncselekmény elkövetésének egyszerű gyanúja, amely vonatkozásában további intézkedések végrehajtása vált szükségessé, így a cselekmény megalapozása szempontjából, a bizonyítékok beszerzése, a tényállás tisztázása érdekében. Mindezek alapján az előállításhoz a jogalkotó által megkívánt feltétel, nevezetesen az, hogy a konkrét személlyel szemben egyszerű gyanú felmerüljön, a Testület álláspontja szerint megvalósult, ezért az előállításnak a rendőrség által megjelölt Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja kellő jogalapot szolgáltat, így a Testület véleménye szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogszerűtlensége kapcsán.

A fentiekben kifejtettek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga az előállítás jogalapja miatt.

b) Ugyanakkor az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja csupán lehetőséget teremt az előállításhoz és az adott esetben a rendőrség diszkrecionális jogkörébe tartozik annak eldöntése, hogy valóban szükséges-e annak foganatosítása.

Az Rtv. 15. § (2) bekezdése ugyanis kimondja: több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással jár.

A panaszos előállítására az ügy adatai szerint azért került sor, mert bűncselekmény elkövetésével megalapozottan gyanúsítható, és az ügy tisztázása érdekében a rendőrség a panaszos előállítását indokoltnak tartotta.

Megállapítható, hogy a panaszos előállításának célja az volt, hogy az esemény bekövetkezésétől számított lehető legrövidebb időn belül tisztázzák a körülményeket. A Testület véleménye szerint, a panaszos gyanúsítottkénti kihallgatása vált szükségessé az ügy felderítése, a gyanú megalapozottságának kivizsgálása érdekében. Az adott helyen, adott időben nem állt a rendőrség rendelkezésére, más kevésbé jogkorlátozó eszköz az elérni kívánt cél realizálása érdekében, mint az előállítás. Ezért a Testület véleménye szerint a panaszossal szemben foganatosított személyi szabadságot korlátozó intézkedés megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt arányosság követelményének, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszossal szemben foganatosított előállítás megfelelt az Rtv. 15. §-ában meghatározott követelményeknek, így az arányos volt, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga.

c) Az előállítás időtartamának jogszerűsége kapcsán a Testület az alábbi megállapításokra jutott.

A panaszost az előállításról szóló igazolás szerint 2015. augusztus 11-én 9 órakor és 11 óra 15 percig állították elő. Tehát a panaszos előállítása összesen 2 óra 15 percig tartott.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése szerint a rendőrség az előállítással a személyi szabadságot csak a szükséges ideig, de legfeljebb 8 órán át korlátozhatja. Ha az előállítás célja még nem valósult meg, indokolt esetben ezt az időtartamot a rendőri szerv vezetője egy alkalommal 4 órával meghosszabbíthatja. Az előállítás időtartamát a rendőri intézkedés kezdetétől kell számítani.

A Szolgálati Szabályzat 30. §-ának (3) bekezdése szerint az előállítás a fogvatartott személy szabadon bocsátásáig vagy őrizetbe vételéig, illetve előzetes letartóztatásáig, de legfeljebb az Rtv. 33. §-ának (3) bekezdésében meghatározott ideig tart.

Az Rtv. 33. § (3) bekezdése főszabályként a „szükséges” időt jelöli meg és csak végső korlátként, határozza meg a 8 órás (illetve indokolt esetben, külön alaki feltételek mellett a további 4 órás) időtartamot. Felhívja a Testület a figyelmet az előállítás intézményének a személyi szabadságot súlyosan korlátozó jellegére, amelyre értelemszerűen vonatkozik az Rtv. 15. § (1) bekezdésében meghatározott azon általános arányossági követelmény is, mely szerint „a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával”.

A rendelkezésre álló iratok alapján közelítő pontossággal rekonstruálható, hogy mi történt az előállítás időtartama alatt. A bejelentés helyszínére a rendőrség 2015. augusztus 11-én 8 óra 35 perc körül érkezett meg, majd 9 órakor igazoltatták és részletesen meghallgatták a panaszost. Ezt követően meghallgatták M. Gy.-nét, majd az általa előadottakat ismételtén közölték a panaszossal. Ezután az intézkedő rendőr a történeteket jelentette és a helyszínre erősítést kért előállítás céljából. Majd a panaszossal és M. Gy.-nével közölte, hogy garázdaság bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt az illetékes rendőrkapitányságra előállítja mindkettőjüket, majd jogaikról és panasztételi lehetőségükről szóban tájékoztatta őket. A felszólításokat és figyelmeztetéseket követően a panaszoson ruházatátvizsgálat foganatosított. Ezután közölte a panaszossal, illetőleg M. Gy.-nével, hogy a szükséges értékeiket vegyék magukhoz. Majd a helyszínre érkezett erősítés segítségével 9 óra 30 perckor megkezdték a rendőrök a panaszos, valamint M. Gy.-né előállítását az illetékes rendőrkapitányságra. A kapitányságon sérülés és panaszmentesen átadták a panaszost a szolgálatirányító parancsnoknak, azonban a panaszos azonnali befogadását nem lehetett megkezdni, mivel még két másik személy előállításba történő befogadása zajlott, mely 9 óra 45 perckor fejeződött be, ezután pedig szolgálatváltás következett. A panaszos előállításba történő befogadását 10 órakor kezdték meg. A befogadás közben 10 óra 21 perckor a panaszos jelezte az előállító őrnök, hogy rosszul érzi magát, émelyeg, és melege van, mivel cukorbeteg, ezért mentőt kért. Az előállító őrnök jelentette a szolgálatirányító parancsnoknak a történeteket 10 óra 22 perckor, majd a szolgálatirányító parancsnok értesítette az Országos Mentőszolgálatot, illetőleg 10 óra 28 perckor meghallgatta a panaszost az állapotáról. A panaszos kérte az élettársa értesítését, és a szolgálatirányító parancsnok tudomására hozta, hogy az élettársa betudná hozni az inzulint, illetőleg a speciális ételkészleteket. A szolgálatirányító parancsnok többször próbálta hívni a panaszos élettársát, azonban nem sikerült elérnie. A rendőrség csak később, 10 óra 45 perckor tudták felvenni a kapcsolatot a panaszos élettársával, akit tájékoztattak a szolgálatirányító parancsnok a történetekről, és kérte, hogy vigye be az inzulint, valamint a speciális szendvicset az illetékes rendőrkapitányságra. A mentő 10 óra 50 perckor érkezett a kapitányságra, ezt követően megvizsgálták a panaszost, majd a mentőtiszt tájékoztatta a rendőröket arról, hogy a panaszost kórházba szállítják, hogy

beállítsák a vércukorszintjét. Ezt követően a szükséges dokumentációk kitöltése után 11 óra 15 perckor szabadon bocsátották a panaszost.

A Testület gyakorlata alapján, az előállítás időtartama a panaszos személyi szabadságának korlátozásának időpontjától számítandó, tehát a rendőri intézkedés kezdetétől, amely jelen ügyben 9 óra. Mindezek alapján tehát a panaszos előállítása összesen 2 óra 15 percen keresztül tartott, amely során érdemi cselekményt a panaszossal szemben a kapitányságon való átadást megelőzően kb. 30 percben hajtottak végre, mely során igazoltatták, vele szemben ruházat átvizsgálást fogantatosítottak; majd az előállításhoz kért tagállomás megérkezését követően 9 óra 30 perckor kezdték meg a panaszos előállítását. Ezt követően a panaszost a kapitányságra szállították, ahol átadták sérülés-és panaszmentesen. A GoogleMaps program segítségével megállapítást nyert, hogy a panaszos lakcímétől az illetékes rendőrkapitányságig megtett út kb. 6 perc. Tehát a kapitányságra kb. 9 óra 40 perckor érkeztek meg. A kapitányságon azonban nem lehetett azonnali befogadását megkezdeni, mert két másik személy befogadása volt folyamatban. Ezért a két másik személy befogadásának befejezte után 10 órakor kezdték meg a panaszos előállításába történő befogadását, mely során 10 óra 21 perckor a panaszos rosszul éreztette magát. A rendőrök mentőt hívtak, illetőleg értesítették a panaszos élettársát. A mentők 10 óra 50 perckor érkeztek a helyszínre, majd megvizsgálták a panaszost, amely kb. 15-20 percet vehetett igénybe. Mindez után a panaszost 11 óra 15 perckor bocsátották szabadon.

A fentiek alapján tehát a panaszos előállítása összesen 2 óra 15 percen keresztül tartott. A fennmaradó holtidőben (kb. 45 perc) nem hajtottak végre a panaszossal szemben érdemi cselekményt. A Testület megítélése szerint ez a holtidő egyrészt panaszos rosszul éreztette magát miatt állt fenn, amely során a mentő kiérkezését, valamint az élettársát várták, hiszen ez idő alatt a panaszos kihallgatása, illetőleg egyéb eljárási cselekmények fogantatosítása sem volt lehetséges. Másrészt a panaszos kapitányságra szállítását követően kb. 15-20 percet kellett várakoznia, mivel technikai okokból nem tudták megkezdeni a befogadását. A Testület véleménye szerint a panaszos személyi szabadságának korlátozása jogszerű és arányos volt, hiszen ezen időtartamon belül egyrészt érdemi cselekményeket hajtottak végre a panaszossal szemben és a Testület álláspontja szerint a közelítő pontossággal rekonstruált holtidő, amely során semmiféle eljárási cselekményt nem fogantatosítottak a panaszossal szemben, nem tekinthető aránytalanul hosszúnak. Emiatt a Testület véleménye szerint a panaszos előállítása ezen időtartam kapcsán nem sértette a személyi szabadsághoz fűződő alapvető jogát.

Így a fentiekre tekintettel, a Testület álláspontja szerint a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga nem sérült az előállítás ideje kapcsán, hiszen az megfelelt az Rtv. 15. §-ában foglalt követelménynek.

3) A panaszos állítása szerint az előállítása során veszélyeztették az egészségét azáltal, hogy megtagadták tőle, hogy a számára életfontosságú gyógyszeréhez hozzájusson.

A panaszos állítása szerint a rabosításakor azonnal kérte, hogy hozzanak neki élelmet és inzulint, illetőleg azt, hogy a hozzátartozóit értesítsék. Azonban a rendőrök erre azt válaszolták, hogy” volt már itt sok cukorbeteg, oszt egyik sem d*glött bele.” Hosszas könyörgés után kapott 2 dl meleg vizet. A panaszos végül olyan rosszul lett, hogy mentőt kellett hívni hozzá. A mentősök miután megvizsgálták a panaszost közölték, hogy náluk nincs inzulin, azonban azonnal szükség van rá, a kórházban már esetleg késő lenne. Miután

megvárták a kapitányság lépcsőjén, hogy megérkezzen az inzulin, a panaszost nagyon rossz állapotban a kórházba szállították.

A rendőrség határozottan visszautasítja a panaszos azon állítását, mely szerint az előállító helyiségbe történő befogadásakor azonnal kérte, hogy hozzanak neki ételmet és inzulint, illetőleg azt, hogy a hozzátartozóit értesítsék. Azonban a rendőrök erre azt válaszolták, hogy” volt már itt sok cukorbeteg, oszt egyik sem d*glött bele.” Továbbá a rendőrség által mellékelte jelentésekből kiderül, hogy a panaszos a rendőri intézkedés helyszínén a rendőrökkel nem közölte, hogy cukorbeteg, azt csupán később, az előállító helyiségbe történő befogadásakor tárta fel. 10 óra 21 perckor az előállító őri feladatokat ellátó rendőr felé szóban közölte, hogy rosszul érzi magát, melege van, émelyeg, amely rosszullét a cukorbetegségére vezethető vissza. D. D. r. őrm. soron kívül jelentette D. L. r. törzssászlós, szolgálatirányító részére, aki 10 óra 24 perckor Dél-Pest Központon keresztül mentőt kért a kapitányság épületéhez. D. L. r. törzssászlós, aki mentő szakápolói végzettséggel rendelkezik, személyesen meghallgatta a panaszost rosszullétére vonatkozóan, mely során a panaszos közölte vele, hogy napi 24 egység inzulinra van szüksége, melyet reggel 9 óra körüli időpontban kellett volna bevennie, azonban erre nem került sor. H. A. (a panaszos élettársa) be tudná hozni a panaszos részére az inzulint, illetőleg ételmet, mivel a betegsége miatt speciális ételműszerre van szüksége. Ezután a panaszos megadta az élettársa telefonos elérhetőségét, melyet D. L. r. törzssászlós többször próbált felhívni, azonban kicsöngés után üzenetrögzítő kapcsolt be. Végül 10 óra 45 perckor sikerült felvenni a kapcsolatot H. A.-val, aki tájékoztattak a panaszos előállításáról, valamint kérte, hogy siessen a panaszos gyógyszerével és egy szendviccsel a rendőrkapitányságra. H. A. közölte, hogy dolgozik, de elindul. Az Országos Mentőszolgálat munkatársai 10 óra 50 perckor jelentek meg a rendőrkapitányság épületében K. A. mentőtiszt vezetésével. A panaszos vizsgálatát megkezdték, majd tájékoztatta D. L. r. törzssászlóst, hogy a panaszost megfigyelésre a Kistarcsai Flór Ferenc Kórházba fogják szállítani, azonban amennyiben ideér az élettársa az inzulinnal, azt fogják neki beadni. Ezt követően D. L. r. törzssászlós 10 óra 54 perckor felvette a kapcsolatot ismét a panaszos élettársával, akit kért, hogy siessen a kapitányságra, K. A. mentőtiszt befejezte a panaszos kivizsgálását, majd közölte, hogy a vércukor szintjének a beállítása céljából elszállítják.

Az Rtv. 2. §-a szerint „a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait.” A 18. § (2) bekezdése szerint a rendőrség gondoskodik a fogvatartott elhelyezéséről, a fogva tartás miatt bekövetkező egészségkárosodás megelőzéséhez szükséges ellátásáról.

Az Rtv. 37. § szerint:

„A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetőleg az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet megszüntetése érdekében

a) megteszi a veszélyhelyzet elhárításához, megszüntetéséhez haladéktalanul szükséges, a feladatkörébe tartozó intézkedéseket;

b) intézkedik az önmagát vagy más veszélyeztető állapotban lévő személy orvosi vizsgálatára, és közreműködik az egészségügyi intézetbe történő szállításában;

c) intézkedik az öngyilkosság lehetőség szerinti megakadályozására;

d) közterületen vagy nyilvános helyen - ha az élet vagy a testi épség védelme megkívánja - intézkedik a magatehetetlen, önkívületben lévő, illetve erősen ittas vagy bódult személynek a

lakására vagy kijózanító állomásra, egészségügyi intézetbe kíséréséről, illetőleg szállíttatásáról;

e) területet lezárhat, és megakadályozhatja, hogy oda bárki belépjen vagy onnan távozzék, illetőleg az ott tartózkodókat távozásra kötelezheti.”

A Szolgálati Szabályzat 10. §-a szabályozza a biztonsági intézkedésre vonatkozó rendelkezéseket. E szerint:

„ (1) A rendőr az önvészélyes állapot vagy a személyeket, illetve az anyagi javakat közvetlenül fenyegető veszélyhelyzet észlelése esetén - az Rtv. 37. §-ában meghatározott intézkedések végrehajtása során - a helyszínen

a) tájékozik, azonnali elsődleges jelentést tesz, az esemény jellegétől függően a veszély elhárításában közreműködni kötelezettek riasztja,

b) gondoskodik az életmentésről és az elsősegélynyújtásról,

c) intézkedik a vagyonmentésre és a további károk megelőzésére,

d) jelentést tesz, szükség esetén újabb erőket és eszközöket igényel, valamint javaslatot tesz további intézkedések megtételére,

e) intézkedik a bűncselekmények megelőzésére és a veszélyhelyzettel összefüggő bűncselekmények felderítésére,

f) tájékoztatást ad a szolgálati előjáró utasítása szerint, valamint

g) intézkedik a közrendet zavaró cselekmények megszüntetésére, az illetéktelenek távoltartására, a közúti forgalom esetleges elterelésére, szükség esetén a személyek elszállítására, az állatok elterelésére.

(2) Biztonsági intézkedés keretében terület lezárására kell intézkedni

a) természeti vagy ipari katasztrófa, valamint annak veszélye esetén,

b) tüzeset, műszaki mentés helyszínén,

c) bűncselekmény, közlekedési és egyéb baleset esetén,

d) súlyos fertőző betegség, talált sugárzó anyag, robbanóanyag, robbantással történő fenyegetés esetén, valamint

e) terrortámadás veszélye vagy terrorcselekmény esetén

A Testület álláspontja szerint, a rendőrök eleget tettek az Rtv. fent hivatkozott követelményeinek. A Testület megállapítása szerint a panaszosnak még az intézkedés helyszínén lehetősége volt, hogy a számára szükséges dolgokat magához vegye. A panaszos azonban az inzulint nem vitt magával, csupán pénztárcáját, cigarettát. Ezzel a cselekményével a saját gondatlanságából fakadóan veszélyeztette életét, egészségét, nem pedig az intézkedő rendőrök. Továbbá ha a panaszos még a rendőri intézkedés helyszínén, az előállítását megelőzően közölte volna a betegségét, és hogy az intézkedés időpontjában inzulint kell beadnia magának, arra sor kerülhetett volna. Az őrzésével megbízott rendőr a panaszos első jelzésére soron kívül értesítette a szolgálati előjáróját, rajta keresztül pedig az Országos Mentőszolgálatot, illetőleg a panaszos élettársát, hogy vigye be a kapitányságra az inzulint és a speciális élelmet, ezzel minden szükséges intézkedést megtett. A fentiekre tekintettel a Testület véleménye szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült.

A fentiekre tekintettel a Testület véleménye szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga nem sérült.

4) A panaszos kifejezetten sérelmezte a rendőri intézkedés részrehajló voltát.

A panaszos előadása szerint a szomszédja többször hangoztatta, hogy jó ismerőse van a rendőrségen, ezért a panaszos úgy véli a rendőrök erre tekintettel elfogultan intézkedtek

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos részrehajló intézkedésre vonatkozó kifogását. A kapitányságvezető átirata alapján, mivel a bejelentést a panaszos tette, ezért vélhetően feltételezte és egyfajta elvárásként realizálódott általa a rendőri intézkedés vonatkozásában, hogy a helyszínre kiérkező rendőrök neki adnak igazat a vitában, és az intézkedés kizárólag M. Gy.-né korábban tanúsított, jogsértő magatartására fog irányulni, azon magatartás jogellenes mivoltának megállapítására fog kiterjedni. Tekintettel azonban arra, hogy M. Gy.-né olyan tartalmú nyilatkozatot tett meghallgatása során, amely alapján a bejelentővel, a panaszossal szemben is felmerült a bűncselekmény elkövetésének a gyanúja, ezért az intézkedés végeztével mindkét felet előállították az illetékes rendőrkapitányságra. A panaszos azon állítása, miszerint M. Gy.-né jó kapcsolatokkal rendelkezik az illetékes rendőrkapitányságon, valótlan állítás. A helyszínen intézkedő rendőrök az intézkedés során mindvégig objektíven és részrehajlás nélkül jártak el, a hatályos normáknak megfelelően. A panaszos állítását csupán arra alapozza, hogy hallotta a szomszédját, amint több alkalommal hangoztatta, hogy „jó ismerősen van a rendőrségen”. Erre alapozva tényként foglalta a panaszbeadványába azt a feltevést, amelyet ő a szomszédja kijelentéseiből következtetésként levont, holott az a valóságnak nem felel meg.

A részrehajlás-mentes intézkedés követelményét az Rtv. 13. § (2) bekezdése rögzíti, amely szerint „a rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni”. A rendőri fellépés ezen követelmény értelmében az érintettel szemben nem lehet hátrányosabb (vagy előnyösebb) pusztán azért, mert személye a rendőr számára ellenszenves (vagy rokonszenves).

A Testület gyakorlata szerint a részrehajló rendőri intézkedés két értelmet takar; az egyik szerint részrehajlónak minősül a rendőri intézkedés, amikor a panaszost a rendőri intézkedés során azért éri hátrány, mert a panaszossal szembenálló felet előtérbe helyezi a rendőr azért, mert valamilyen kapcsolat (rokoni, baráti, ismeretségi) áll fent közöttük. A másik szerint pedig ezen eset hiánya esetén, amikor a rendőrök nem tesznek eleget azon kötelezettségüknek, hogy a kiérkezésüket követően a helyszínen történeteket objektíven felderítsék.

Tekintettel arra, hogy a rendőrség és a panaszos is eltérő információkat hozott a Testület tudomására a rendőrök elfogult intézkedésére vonatkozó kifogás kapcsán a Testület nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely kapcsán megítélhetette volna a panaszos kifogásának megalapozottságát, vagy annak alaptalanságát. Figyelemmel a tapasztalt ellentmondásra, amelyet a Testület a rendelkezésre álló bizonyítási eszközei szűkös volta, valamint a bizonyítékok csekély számára tekintettel feloldani nem tudott, ezért csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme nem megállapítható a részrehajló rendőri intézkedés kapcsán.

A fentiekben közöltekre tekintettel a Testület úgy határozott, hogy a panaszossal szemben a rendőrök objektív alapon, részrehajlásmentesen intézkedtek, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

5) A Testület megvizsgálta a rendőrök tájékoztatására vonatkozó kifogást, és az alábbi megállapításokat tette.

A panaszos állítása szerint a rendőrök megkérték arra, hogy menjen be velük a rendőrségre, hogy a jegyzőkönyvet aláírják, azonban a kapitányságon közölték vele, hogy ő a gyanúsított.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos ezen állítását, hiszen a rendőrök a panaszossal a helyszínen közölték, hogy M. Gy.-né által elmondottak alapján az illetékes rendőrkapitányságra előállításra kerül bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt.

Az Rtv. 24. §-a rendelkezik a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségéről mely, szerint:

(1) A rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni.

(2) A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

(3) A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség határozottan visszautasította a panaszos állításának valóság alapját az intézkedés okának és céljának közlése kapcsán, így a Testület ismét egy olyan ellentmondást tapasztalt ezen panasz vonatkozásában, amelyet nem tudott feloldani a rendelkezésére álló bizonyítási eszközeinek és a bizonyítékoknak a segítségével. Ezért nem tudott egy olyan történeti tényállást kialakítani, amely során megvizsgálhatta volna a panaszos kifogását, így nem a Testület csak arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme rendőrök tájékoztatása kapcsán nem megállapítható.

A panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható az a rendőrök tájékoztatása kapcsán.

V.

A Testület vizsgálata során megállapította, hogy a rendőrök kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában intézkedtek a panaszossal szemben, így nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, illetőleg a Testület álláspontja szerint a rendőrség nem mulasztott az intézkedési kötelezettsége kapcsán, így a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet. A Testület szintén kellőképpen megalapozottnak tekintette a panaszos előállítását, így azt jogszerűnek és arányosnak ítélte meg, így álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga az előállítás foganatosítása kapcsán. A Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga nem szenvedett sérelmet a panaszos azon kifogása kapcsán, mely szerint a rendőrök az előállítás során veszélyeztették az egészségét. A Testület olyan fokú ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőrség által közölt történeti tényállási elemek tekintetében, amelyet nem tudott feloldani, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható a részrehajló rendőri intézkedésre vonatkozó kifogás kapcsán. Ugyanezen okból kifolyólag a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme nem megállapítható a rendőrök félrevezető tájékoztatása vonatkozásában.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést fogyanatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2016. február 4.

Dr. Lukács Tamás
elnök, testületi tag

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZBÍZTOSÁG